EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.3.2013
COM(2013) 138 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

om anvendelsen af direktivet om urimelig handelspraksis

Styrkelse af forbrugerbeskyttelsen og opbygning af tillid til det indre marked

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

om anvendelsen af direktivet om urimelig handelspraksis

Styrkelse af forbrugerbeskyttelsen og opbygning af tillid til det indre marked

1. INDLEDNING

Direktiv 2005/29/EF vedrørende urimelig handelspraksis[1] ("direktivet") blev vedtaget den 11. maj 2005 for at hjælpe forbrugerne med at drage fordel af det indre marked ved at fjerne lovgivningsmæssige hindringer, der hidrører fra indbyrdes afvigende nationale regler, der mindsker virksomheders lyst til at sælge og underminerer forbrugernes tillid til at handle i hele EU.

Direktivet er den vigtigste del af EU-lovgivningen om vildledende reklame og andre former for urimelig praksis i transaktioner mellem virksomheder og forbrugere. Direktivet har et bredt anvendelsesområde, der dækker alle transaktioner mellem virksomheder og forbrugere ("B2C") og alle sektorer. Det gælder ikke blot på reklame- og markedsføringsstadiet, men også "…før, under og efter en handelstransaktion i forbindelse med et produkt"[2].

Direktivet fastsætter et højt forbrugerbeskyttelsesniveau inden for alle sektorer. Det fungerer som et sikkerhedsnet, der udfylder de tomrum, der ikke reguleres af andre sektorspecifikke EU-regler. Formålet er at sikre, at forbrugerne ikke vildledes eller udsættes for aggressiv markedsføring, og at alle påstande fremført af erhvervsdrivende i EU er klare, sande og underbyggede, således at forbrugerne kan træffe velinformerede og meningsfulde valg.

Sammen med lovgivningen om det indre marked og forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde[3] ("CPC-forordningen") om samarbejde mellem de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse[4], bidrager direktivet om urimelig handelspraksis til at opnå gennemsigtighed på markedet samt forhindre illoyal konkurrence i hele EU. Alle medlemsstater har implementeret dets regler i deres nationale lovgivning.

I denne meddelelse beskrives (som fastsat i direktivets artikel 18) de vigtigste konklusioner, som kan drages af erfaringerne fra den første tid, hvor direktivet om urimelig handelspraksis har fundet anvendelse, og det skitseres, hvad der må gøres, for at direktivet kan komme til at fremme integrationen på det indre marked og forbrugerbeskyttelsen mest muligt.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004.

2 Se artikel 3, stk. 1, i direktivet.

3 F.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("direktivet om elektronisk handel") og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde").

Sammen med denne meddelelse offentliggøres en detaljeret rapport[5] om anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne. Dette er en del af den europæiske forbrugerdagsorden[6], som sigter på størst mulig involvering af forbrugerne samt størst mulig tillid til markedet med øget tillid og vækst som resultat.

Forbrugerudgifterne udgør 56 % af EU's BNP og er af afgørende betydning for opfyldelsen af målet om intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst. Som beskrevet i den europæiske forbrugerdagsorden, kan det at stimulere forbrugerudgifterne spille en stor rolle i at bringe EU ud af krisen.

For at gøre dette muligt er det nødvendigt at udnytte det indre markeds potentiale.

Ifølge data har forbrugere, der handler på tværs af grænserne i EU, op til 16 gange flere produkter at vælge imellem, men 60 % af forbrugerne benytter sig endnu ikke af denne mulighed. På grund af denne tilbageholdenhed drager de ikke fuld nytte af de mange valgmuligheder og prisforskelle, som det indre marked rummer.

Politiske foranstaltninger, der øger forbrugernes tillid til onlinehandel på tværs af grænserne kan øge den økonomiske vækst i Europa.

2. VURDERING AF DIREKTIVETS FORDELE

2.1. Opnåelse af et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og ens vilkår for erhvervsdrivende

De første erfaringer med gennemførelsen af direktivet viser, at det har forbedret forbrugerbeskyttelsen betragteligt i medlemsstaterne og samtidig sikret en bedre beskyttelse af lovlydige virksomheder mod konkurrenter, der ikke følger reglerne.

Fordelene ved direktivet stammer første og fremmest fra to særlige forhold, nemlig direktivets karakter af horisontalt "sikkerhedsnet" og dets kombination af principbaserede regler med en "sort liste" over specifikke forbud mod urimelig praksis.

De principbaserede regler i direktivet om urimelig handelspraksis har gjort det muligt for de nationale myndigheder at tilpasse sig til produkter, tjenester og salgsmetoder i hastig udvikling. Reglerne fungerer som bredtfavnende bestemmelser, der fastsætter kriterier til brug for med en vis fleksibilitet at forhindre urimelig opførsel, som ikke er dækket af specifikke forbud.

På sin side har den sorte liste over metoder, der under alle omstændigheder er forbudt, givet de nationale myndigheder et effektivt værktøj til at håndtere urimelig handelspraksis såsom lokketilbud, falske "gratis" tilbud, skjult reklame og markedsføring direkte målrettet mod børn.

Herunder ses nogle eksempler på handelspraksis, der er forbudt i henhold til direktivet.

At lokke kunder til at besøge en erhvervsdrivendes forretning eller websted ved at tilbyde produkter eller tjenester, som ikke kan leveres (lokketilbud).

*Sabine fra Tyskland fandt i et tidsskrift en reklame med et særtilbud: **"Flyv til Barcelona for kun €1!"** Da hun forsøgte at booke flyet på nettet, var priserne imidlertid langt højere. Da*

[5] Se rapporten "Første rapport om anvendelsen af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ("Direktivet om urimelig handelspraksis")", der ledsager denne meddelelse.

[6] Se "En europæisk forbrugerdagsorden - Øget tillid og vækst, KOM(2012) 225 endelig af 22. maj 2012 - http://ec.europa.eu/justice/consumer-marketing/index_da.htm.

hun kontaktede selskabets kundeservice, fik hun at vide, at kun et lille antal pladser var til salg til den lave pris. Flertallet af kunderne kunne ikke benytte tilbuddet.

Direktivet om urimelig handelspraksis gør det ulovligt at tilbyde et produkt til en angivet pris uden tydeligt at oplyse, at produktet kan være tilgængeligt i begrænset antal i forhold til omfanget af reklame og den pris, til hvilken produktet tilbydes.

Falske gratis tilbud

*Marit fra Estland modtog følgende e-mail fra en online-forhandler af skønhedsplejemidler: "**Ring nu og få din GRATIS gave, et par designersolbriller!**". Da hun ringede, fik hun at vide, at tilbuddet kun gjaldt ved bestilling af produkter til en værdi på 2 000 EUR eller mere.*

Direktivet om urimelig handelspraksis forhindrer erhvervsdrivende i på falsk vis at beskrive et produkt som gratis, hvis kunden faktisk skal påtage sig en udgift udover den udgift, der er forbundet med at reagere på den pågældende handelspraksis, eller betale for at få varen leveret.

Forhindringer i forbindelse med skift

Filip beslutter sig for at skifte sin husforsikring og indgå en mere fordelagtig aftale med et nyt forsikringsselskab. Da han ringer til sit forsikringsselskab, fortæller de ham, at han skal udfylde forskellige formularer for at opsige sin eksisterende aftale. Desværre vil det tage over to uger, før de er i stand (eller villige) til at levere de nødvendige formularer, og kvinden i telefonen nævner også, at det vil tage tre måneder at behandle anmodningen. Filip opgiver frustreret. Så meget for de gode hensigter.

I henhold til direktivet om urimelig handelspraksis må erhvervsdrivende ikke påtvinge nogen byrdefulde eller uforholdsmæssigt omfattende hindringer af ikke-kontraktuel karakter, når en forbruger ønsker at udøve sine rettigheder i henhold til kontrakten, herunder retten til at ophæve kontrakter eller vælge et andet produkt eller en anden erhvervsdrivende.

Direkte købsopfordringer til børn

Alain var overrasket, da hans datter pludseligt begyndte at plage ham om at købe en samling af filmatiseringer af hendes yndlingsbøger. Alain forstod, hvad det var, der skete, da han bemærkede en TV-reklame for udgivelsen af filmene med teksten: "Din favoritbog er ude nu på DVD – sig til din far, at han skal købe den til dig!"

I henhold til direktivet om urimelig handelspraksis er det en urimelig praksis, når erhvervsdrivende opfordrer børn til at bede en voksen om at købe de produkter, reklamen vedrører. Dette forbud gælder alle medier, herunder reklamer på TV og internet.

Takket være direktivet om urimelig handelspraksis har nationale forbrugerorganisationer været i stand til at bremse og få sanktioneret en bred vifte af former for urimelig handelspraksis, herunder *vildledende miljøanprisninger* og *aggressiv praksis*[7]. Men:

– Interessenter på området hævder, at grønne påstande (såsom "miljøvenlig", "biologisk nedbrydelig", "bæredygtig" og "naturlig") trods de nuværende retlige rammer stadig ikke benyttes ansvarligt og ofte er meget generelle, vage og dårligt definerede. Forbrugersammenslutninger peger på, at det desuden er vanskellig at efterprøve, i hvor høj grad påstandene er sande, især inden for sektorerne energi, kosmetik, biler og vaske- og rengøringsmidler.

– nogle få medlemsstater melder om aggressiv praksis målrettet mod børn inden for online-spil, såvel som aggressiv markedsføring over for ældre mennesker. Det er

[7] Se afsnit 4 om håndhævelse i den ledsagende rapport om anvendelse af direktivet.

nødvendigt at styrke håndhævelsen af direktivet i forhold til disse kategorier af sårbare forbrugere, som er svagt stillede. I betragtning af befolkningens tiltagende aldring må det i særdeleshed sikres, at sårbare forbrugere beskyttes mod de risici, der hidrører fra virkningerne af den økonomiske krise og de digitale markeders kompleksitet.

2.2. Opbygning af tillid til det indre marked

Ved at erstatte medlemsstaternes indbyrdes afvigende bestemmelser om urimelig handelspraksis med ét regelsæt har direktivet forenklet de lovgivningsmæssige rammer og bidraget til at fjerne hindringer for handel på tværs af grænserne.

Direktivet er også i vid udstrækning blevet anvendt til at håndtere tværnationale sager. Næsten 50 % af anmodningerne om gensidig bistand, som CPC-netværket[8] har behandlet de seneste fem år (anmodninger om oplysninger, varslinger og anmodninger om håndhævelse) vedrørte brud på direktivet om urimelig handelspraksis. Desuden har CPC-netværket udført adskillige fælles overvågninger ("sweep") på grundlag af direktivets bestemmelser (digitale produkter / tjenester, websteder der sælger flybilletter, online-mobiltelefontjenester samt websteder der sælger forbrugerelektronik)[9].

En væsentlig del af direktivet sigter mod at sikre, at kunderne modtager oplysninger om et produkts eller en tjenestes vigtigste karakteristika samt om pris og vigtigste betingelser på sandfærdig og fuldstændig vis og i rette tid. Dette gør det lettere for forbrugerne at forstå og sammenligne tilbud, og det har en direkte indvirkning på de marketings- og reklameteknikker, som de erhvervsdrivende udvikler.

Reklame spiller en afgørende rolle i det indre markeds fungeren og er et vigtigt redskab for virksomheder, når de skal sælge deres produkter og tjenester på tværs af grænserne. Reklame gør det muligt for virksomheder åbent at skille ud fra hinanden: det fremmer konkurrencen, mindsker priserne og øger kvaliteten.

I den nylige meddelelse om e-handel blev præcise og mere gennemsigtige oplysninger om indenlandske og grænseoverskridende tilbud udpeget som en af nøglefaktorerne til at øge forbrugernes tillid og til at tilskynde detailhandlende til at sælge online[10].

De seneste tal viser, at flere forbrugere nu er interesseret i at foretage køb på tværs af grænserne (52 %, +19 procentpoint) og er villige til at bruge flere penge på tværs af grænserne (18 %, +5 procentpoint) end i 2006, hvor direktivet endnu ikke var gennemført i medlemsstaterne[11]. Direktivet om urimelig handelspraksis har bidraget til at skabe en mere

---

8 Med CPC-forordningen, forordning nr. 2006/2004, blev der indført et sæt rammer, der åbner mulighed for et tæt samarbejde mellem håndhævelsesmyndigheder, når det drejer sig om at skride ind over for grænseoverskridende handelspraksis, der strider mod forbrugerlovene. Siden 2007 har CPC-netværket beskæftiget sig med grænseoverskridende overtrædelser af direktivet om urimelig handelspraksis.

9 http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_da.htm.

10 Se arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, *Bringing e-commerce benefits to consumers*, der ledsager meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester, KOM (2011) 942 endelig af 11. januar 2012 - http://ec.europa.eu/internal_market/e-commerce/communication_2012_en.htm.

11 Eurobarometer 332, Consumer attitudes towards cross-border trade and consumer protection, s. 8. http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_332_en.pdf En stigende andel af forbrugerne, 50 %, er villige til at benytte et andet af EU's officielle sprog, når de køber varer eller tjenester (+17 procentpoint sammenlignet med 2006). Den andel, der overhovedet ikke er villig til at benytte andre sprog i forbindelse med indkøb, er faldet fra 42 % i 2008 til 30 % i 2011. Andelen af europæere, der siger, at de ved, hvor de kan få oplysninger og råd om handel på tværs af grænserne, er også steget betragteligt fra 24 % i 2006 til 39 % i 2011.

åben holdning blandt europæiske forbrugere og er et af EU's primære værktøjer, der er udtænkt til at øge forbrugernes tillid og fremme handel på tværs af grænserne. Ikke desto mindre må det erkendes, at væksten i onlinehandlen på tværs af grænserne halter langt bagefter væksten i den indenlandske onlinehandel, hvilket understreger, at der må gøres mere.

Finansielle tjenesteydelser og fast ejendom er kritiske sektorer på grund af deres kompleksitet og iboende alvorlige risici. På disse områder er der rapporteret om adskillige eksempler på urimelig praksis, som f.eks. mangel på væsentlige oplysninger på reklamestadiet og vildledende varebeskrivelser. De fleste medlemsstater har indført nationale regler, som giver forbrugerne sikkerhed udover og som supplement til de foranstaltninger, der er fastsat i direktivet om urimelig handelspraksis. Resultaterne af undersøgelsen viser, at det for øjeblikket ikke ville være hensigtsmæssigt at fjerne den mulighed, der er fastsat i direktivet, for at medlemsstaterne i disse specifikke sektorer kan gå ud over det ved direktivet fastsatte niveau af harmonisering[12].

2.3. Passende og effektiv håndhævelse af direktivet

I deres helhed har direktivets retlige rammer vist sig at være velegnet til at vurdere rimeligheden af ny onlinepraksis, som udvikler sig sideløbende med den udvikling, der sker i reklame- og salgsteknikker, som f.eks. websteder med prissammenligning og samlet booking, og udviklingen i retning af stigende brug af reklamer på sociale netværk.

Medlemsstaterne og interessenter synes generelt at anse den nationale håndhævelse af direktivet for at være passende og effektiv, men tilkendegiver, at manglen på ressourcer, de interne procedurers kompleksitet eller varighed samt manglen på afskrækkende sanktioner truer med at underminere en stringent anvendelse af direktivet.

I tilfælde af urimelig handelspraksis på tværs af grænserne er det virkelig en udfordring for de håndhævende myndigheder at levere en hurtigt og effektiv indsats. Det får også indflydelse på håndhævelsen af lovgivningen på tværs af grænserne og, som det fremgår af høringens resultater, er det blevet tydeligt inden for det administrative samarbejde på grundlag af CPC-forordningen.

Erfaringerne med håndhævelsen bekræfter, at et af de væsentligste problemer med kundeanmeldelser og især *websteder til sammenligning af priser*, er, at de ikke tydeligt viser identiteten på den erhvervsdrivende, der driver webstedet og/eller hvorvidt de erhvervsdrivende betaler for at få deres produkter vist (altså, hvorvidt webstedet er sponsoreret eller ej).

Tilbagemeldinger fra interessenterne antyder, at forpligtelsen til at give klare og fuldstændige prisoplysninger ofte forsømmes i kommercielle tilbud, særligt i *rejse- og transportsektoren*.

I begge tilfælde efterlyser interessenterne ikke lovgivningsforanstaltninger, men en strengere og mere sammenhængende håndhævelse.

[12] Se artikel 4, stk. 9 i direktivet om urimelig handelspraksis samt studiet Study on the application of the Unfair Commercial Pratices Directive to financial services and immovable property, der er gennemført af Civic Consulting på vegne af Europa-Kommissionen, GD for Retlige Anliggender 2012, tilgængelig på: http://ec.europa.eu/consumers/ecc/index_da.htm.

3. NØGLEPRIORITETER FOR YDERLIGERE INDSATS

Som beskrevet i den europæiske forbrugerdagsorden og i Kommissionens Meddelelse om bedre forvaltning af det indre marked[13], kan en bedre gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende regler give hurtige gevinster i relation til vækst og beskæftigelse.

I denne sammenhæng har direktivet en afgørende rolle at spille, og Kommissionen har udpeget detailhandlen (herunder elektronisk handel), rejse- og transportsektoren, finansielle tjenesteydelser, digital økonomi, energi og bæredygtighed som nøgleprioriteter til at åbne op for det indre markeds vækstpotentiale[14].

For at sikre, at direktivet fastholder en høj grad af forbrugerbeskyttelse og leverer sine fordele i forbindelse med det indre marked, er det nødvendigt at **intensivere den nationale håndhævelse og styrke samarbejdet om at håndhæve direktivet på tværs af grænserne**. Dette gælder især i tilfælde af urimelig praksis, der opstår samtidigt i forskellige medlemsstater. I sådanne tilfælde er effektiv koordinering mellem Kommissionen, de nationale myndigheder, forbrugerorganisationer og erhvervslivet nøglen til at håndtere praksis, som har en virkning i hele EU[15].

Behovet for at skærpe håndhævelsen både nationalt niveau og på tværs af grænserne kræver, at Kommissionen spiller **en mere fremtrædende rolle**, lægger sine kræfter sammen med medlemsstaternes og støtter disse i at gennemføre direktivet i hele EU. I denne henseende vil Kommissionen overveje, hvordan den i overensstemmelse med traktaterne kan spille en mere aktiv rolle i at anspore til en sammenhængende gennemførelse af direktivet, i særdeleshed med hensyn til urimelig praksis, der går på tværs af grænserne, f.eks. i et online-miljø, og som ofte giver de håndhævende myndigheder anledning til spørgsmål. At fremme konvergerende praksis i gennemførelsen af direktivet er nøglen til at sikre lige vilkår for erhvervsdrivende, især i forbindelse med handel på tværs af grænserne, og i sidste instans til at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse i Europa.

3.1. Sikring af de nationale loves fulde overensstemmelse med direktivet

I sin rolle som traktaternes vogter vil Kommissionen fortsat nøje overvåge, at direktivet gennemføres og anvendes korrekt i alle medlemsstater. Kommissionen vil udføre kontroller af overensstemmelsen og gennemføre tilbundsgående undersøgelser for at se, hvordan reglerne fungerer i praksis samt definere korrigerende foranstaltninger, hvor der måtte være behov for det. Den nuværende analyse peger på, at der i adskillige medlemsstater stadig findes afvigelser mellem national lovgivning og direktivet. Kommissionens tjenestegrene er derfor i kontakt med de pågældende medlemsstater. Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 258 i EUF-traktaten, når som helst en medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelse i forbindelse med gennemførelse og håndhævelse.

3.2. Sikring af ensartet og passende anvendelse af direktivet i medlemsstaterne

For at sikre, at direktivet anvendes på en passende og konsekvent måde, vil Kommissionen:

---

13 Se Meddelelse fra Europa-Kommissionen *Bedre forvaltning af det indre marked*, KOM(2012) 259/2. http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/docs/governance/20120608-communication-2012-259-2_en.pdf.

14 Se den europæiske forbrugerdagsorden.

15 Se den ledsagende rapport om anvendelse af direktivet, afsnit 3.3.3., f.eks. i forbindelse med afgørelsen fra den italienske konkurrencemyndighed (AGCM) PS7256 – *Comet-Apple Prodotti in Garanzia*, Provvedimento n. 23193 af 27. december 2011.

- videreudvikle **vejledningen** under hensyntagen til det input, der er modtaget fra de nationale håndhævende myndigheder og andre interessenter, fremkomsten af ny praksis, herunder online, og udviklingen af EU- og national retspraksis[16].
- forbedre, udvide og opdatere **databasen** for direktivet om urimelig handelspraksis[17].

3.3. Fremme af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne

Kommissionen har under hensyntagen til tilbagemeldingerne fra medlemsstaterne og interessenterne såvel som de tilgængelige oplysninger udpeget en række nøgleområder, hvor der er konstateret skader på forbrugerinteresser og tabte muligheder for forbrugerne, og hvor det indre markeds vækstpotentiale er størst.

På disse områder vil Kommissionen iværksætte specifikke initiativer, der tager sigte på at styrke håndhævelsen i overensstemmelse med de målsætninger, der er opstillet i den europæiske forbrugerdagsorden.

Kommissionen vil træffe følgende foranstaltninger:

- *afholde regelmæssige, tematiske **workshopper** mellem de nationale håndhævende myndigheder og tilrettelægge **uddannelse** for de håndhævende og dømmende myndigheder*
- *styrke CPC-netværkets effektivitet og fortsat fremme **koordineret håndhævelse ("sweep")***
- *bistå medlemsstaterne med at sikre en **effektiv gennemførelse af direktivet** ved yderligere at udvikle **vejledningen** samt dele bedste praksis med medlemsstaterne*
- *udvikle **håndhævelsesindikatorer** sammen med medlemsstaterne specifikt til gennemførelse af direktivet om urimelig handelspraksis, som skal afsløre mangler og fejl, der kræver yderligere undersøgelse og/eller korrigerende foranstaltninger.*

Foranstaltningerne skal koncentreres om følgende nøglesektorer/-områder:

- *Rejser og transport*
- *Digitale- /online-markeder*
- *Miljøanprisninger*
- *Finansielle tjenesteydelser*
- *Fast ejendom*

*På alle disse områder vil der blive lagt særlig vægt på praksis, som er rettet mod **sårbare forbrugere**, især ældre og mindreårige.*

3.4. Overvågning af markedsudviklingen og bevidstgørelse

Kommissionen vil nøje overvåge markedsudviklingen for at sikre, at retsgrundlaget fortsat giver en høj grad af beskyttelse af forbrugerne, når de handler indenlands og på tværs af grænserne.

Der vil især blive fokuseret på, om de retlige rammer fortsat tilgodeser den hastige udvikling af marketing og salgsteknikker, produkter og tjenester online.

---

16 Kommissionen planlægger bl.a. at udarbejde en vejledning om vildledende miljøanprisninger på grundlag af resultaterne fra et specifikt studie, der skal gennemføres i løbet af 2013, samt det igangværende arbejde på handlingsplanen for bæredygtigt forbrug og produktion.

17 Se https://webgate.ec.europa.eu/ucp/ . Denne database har grundlag i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1926/2006/EF af 18. december 2006 om oprettelse af et EF-handlingsprogram inden for forbrugerpolitik (2007-2013).

Sammen med styrket håndhævelse er oplysningsinitiativer vigtige for at gøre forbrugerne i stand til at gøre deres rettigheder gældende. I 2013 vil der som en del af Borgernes Europaår blive iværksat en kampagne i hele EU for at skabe øget viden om forbrugerrettigheder, herunder forbrugerrettigheder i henhold til direktivet om urimelig handelspraksis, i tæt samarbejde med alle interessenter, herunder erhvervslivet og forbrugerorganisationerne.

4. KONKLUSIONER

Direktivet om urimelig handelspraksis har vist sig at være et værdifuldt værktøj til at forbedre forbrugernes velfærd. Det har forenklet de lovgivningsmæssige rammer og bidraget til at fjerne forhindringer for handel på tværs af grænserne. Erfaringerne har vist denne principbaserede og horisontale lovgivnings nytte og fleksibilitet. De forenklede lovgivningsmæssige rammer gør det lettere for erhvervslivet at operere på tværs af grænserne og sætter samtidig forbrugerne og erhvervslivet i stand til at udnytte det indre markeds uudnyttede potentiale, bedre.

Kommissionen vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt at ændre direktivet på dette stadium, ikke mindst fordi erfaringerne med at håndhæve direktivet i medlemsstaterne stadig er for kortvarige for et så omfattende stykke lovgivning. Kommissionen vil nu rette sin opmærksom mod at sikre, at direktivet gennemføres på sammenhængende vis, og træffe konkrete foranstaltninger for at få håndhævelsen til at fungere bedre på nøgleområder til gavn for forbrugernes tillid og for vækst.